

[Bertel Pedersen.]

man var bange for at tiltræde overenskomster, når der ikke forelå videnskabeligt grundlag. De bornholmske laksefiskere startede i 1965-66 med at fiske laks i Nordøstatlanten. Det var et nyt område, man forsøgte sig på; det viste sig, at der var fangstmuligheder, og fiskeriet udviklede sig i en gunstig retning, idet flere kuttere tog gode fangster ind i dette område. Man fiskede dengang i en periode fra 1. februar til 31. juni. De bornholmske laksefiskere fandt også ud af, at man i efterårsmånederne kunne fortsætte laksefiskeriet ved Grønland, så man fik en længere periode, hvor man kunne fiske laks; på dette grundlag anskaffede man sig større og større kuttere, og man så forholdsvis lyst på situationen.

Men så skete der noget. Det var England og Skotland, der i 1970 tvang den daværende danske regering til at indgå en fredningsaftale for Nordøstatlanten, hvorved man reelt standsede fiskeriet ved at udvide fredningsperioden. Mens man før havde en 4 måneders fiskeperiode, gik man nu ned til en 1 månedes periode. Der lå ingen videnskabelig dokumentation til grund. Det skete udelukkende af økonomiske hensyn til Danmarks eksport til England og Skotland. Samme år begrænsede man i ICNAF også mulighederne for at fiske ved Grønland, altså i Nordvestatlanten, ved at man skar fangstperioden ned og fastsatte en kvota, hvorefter der kun måtte fiskes 4.500 t brutto sammenlagt oppe ved Grønland. På den måde begrænser man også de bornholmske fiskeres muligheder for at kunne udvide deres fiskerflåde oppe ved Grønland. Det var de begrænsninger, den tidligere regering indførte i 1970 og aftalte med de internationale organisationer, og for disse aftalers vedkommende foreslå der ingen videnskabelige undersøgelser. Jeg synes, det bør nævnes her, at dengang hørte man ikke de protester om de videnskabelige undersøgelser fra dem, der i dag skriger så højt på, at det er det, der skal være grundlaget for disse aftaler.

Senere kom EF-forhandlingerne, hvor man forhandlede om en 12 mile søgrænse for Grønland og Færøerne, inden for hvilken fiskeriet skulle forbeholdes de på kysten boende indbyggere. Det betød, at de bornholmske fiskere igen skulle søge fiskepladser

længere ude på det åbne hav, og det var vel det perspektiv, der bevirkede, at USA og Canada pressede på for at få en ny aftale for at sikre deres fiskeri af laks. Det er den aftale, vi drøfter i øjeblikket. Den er ikke truffet på grundlag af videnskabelige undersøgelser. Vi har accepteret, at den er truffet på det samme grundlag, som den tidligere havde, da man traf fiskeriaftaler om at begrænse fiskeriet.

Fiskeriministeren (Chr. Thomsen): Jeg vil gerne takke flertallet for deres indstilling til lovforslaget og derefter nævne nogle af de punkter i ordførernes taler, som er gået igennem 2-3 af ordførernes taler.

Man kører igen på, at det er et lille land, der er blevet overfaldet af et enkelt stort land eller to eller tre store lande. Jeg har én gang sagt her i tinget, men jeg skal gerne gøre det igen, at alle nationer i kommissionen, både store og små, for de flestes vedkommende allerede for 2-3 år siden bandt sig til fuldt stop, og i år bandt alle sig til fuldt stop, hvad enten det var store eller små nationer.

Hr. Henning Andersen sagde, at hvis man vedtog lovforslaget — som jo ikke siger, at man skal indføre fuldt stop, men som giver ministeren bemyndigelse til at kunne tilslutte sig fuldt stop — så var der skrevet historie. I så fald blev historien skrevet for 2-3 år siden. For 2-3 år siden gik Danmark med til, at der for ret store områder på internationalt farvand ved England og, så vidt jeg husker, også ved Norge blev fuldt stop. Historien bliver altså ikke skrevet nu, den blev skrevet for 2-3 år siden.

Jeg vil gerne, når man taler så meget om videnskabeligt grundlag, sige, at det, man kommer til at diskutere fremover vedrørende fiskefangster, bliver nok mere af teknisk art end af videnskabelig art, for de kvotaordninger, man allerede har for sild — og i andre af verdensfarvandene har for andre fiskearter — bygger jo simpelt hen på, at med moderne redskaber og moderne både er man i stand til, hvis man vil, for de fleste fiskearters vedkommende at præstere en stor overfiskning, og overfiskningsproblemerne er jo sådan set af praktisk art og relativt lette at få øje på.

Jeg vil ikke lægge skjul på, og det har jeg også sagt både her og i udvalget, at der for